

мърката и незабравяше каква работа има да върши. И за да се покаже, че желае доброто на Тънкия отиваше на тезгяха, пълнѣше стотачетата и поднасяше по маситѣ. И като прибираше паритѣ, тъй ги сбираше въ шепа, че Тънкия да вижда. Прибере ли паритѣ, ще поведе Ивана Тънкия къмъ чекмеджето и ще му каже.

— Ей и тази поржчка е платена.

Иваница, макаръ и разплакана, често заставаще до малкото прозорче и надзираваще какво се върши около чекмеджето.

И кога виждаше колко Павелъ е честенъ и услужливъ, почваше да се увѣрява, че злото не е отъ Павла. Тогази ѝ доде на умъ да извика Павла на саме и да му се помоли да отбие мжжа ѝ отъ този пжтъ.